

hvor slige drakoniske Regler findes; men Forholdet i det hele er jo dog nu, at man har Lov til at cykle overalt paa offentlige Veje. Det er dog en Fordel for Cyklisterne at faa det slaet fast ved Lov for det Tilfældes Skyld, at en eller anden snæversynet Politimyndighed eller Vejbestyrelse kunde finde paa at udelukke Cyklisterne fra Brugen af et Stykke Vej. Det er der her sat en Stopper for. Det er endvidere en Fordel for Cyklisterne at faa ensartede Regler om Forbikørsel for- og bagfra samt om Lygtetænding. Det er højst ubehageligt, naar man kommer et Sted hen, og man aldrig ved, om der er Lygtetvang eller ej, og hvornaar Lygten skal tændes. Her i Kjøbenhavn maa det jo bekendtgøres hver Dag i Bladene, hvilken Tid man skal tænde sin Lygte, naar man vil færdes paa Gaden uden at risikere at blive nappet af Politiet. Men uden for Kjøbenhavn gælder helt andre Tider og forskellige Tider paa de forskellige Steder. Det er derfor en Fordel for Cyklisterne, at de ved at se paa Klokken, naar de da ellers kende deres Almanak, kunne vide, naar de skulle tænde deres Lygter, og om de kunne køre uden Lygte.

Paa den anden Side gives der de andre vejfarende betydelige Fordele. Der foreslaas for det første, at der skal udvises fornøden Forsigtighed, at man ikke maa tage Benene af Pedalerne ned ad Bakke paa stærkt befærdede Steder, at man skal holde den ene Haand paa Styret, hvor der er stærk Færdsel o. s. v. Nu er der, naar man kommer lidt ud ad Strandvejen, nogle Bestemmelser om, at man ikke maa køre ned ad nogle Bakker; men bortset fra dette, der, som jeg tror, er Undtagelsestilfælde, er der ingen Bestemmelser omkring i Landet. Man ser derfor heller ikke saa sjælden, at Cyklistere sidde med Armene paa Ryggen eller med Hænderne i Lommen og lade Maskinen løbe af sig selv paa Steder, hvor det kan være forbundet med Fare for andre og ogsaa for den paagældende selv. Et Forbud herimod er, det kan jeg ikke se rettere, en Hensyntagen til de andre vejfarende. Med Hensyn til Forbikørsel gælder der forskellige Regler i de forskellige Amter. Oprindelig var det ikke saa faa Steder saaledes, at det var rent forbudt en Cyklist at køre forbi en mødende Vogn, han skulde holde eller staa af. Og da det at holde stille er umuligt for de allerfleste, der kun bruge 2 Hjul, maatte han altid staa af. Det er dog ikke længer den almindelig gældende Regel. Cyklisten har Lov til at

køre forbi, naar Kusken ikke gør Tegn til, at han skal staa af, fordi Hesten er bange. Det slaas nu fast her, og det forekommer mig at være alt, hvad de andre vejfarende, kørende og ridende, kunne forlange, at en Kusk har det i sin Magt, naar han ikke mener at turde stole paa sit Herredømme over Hesten, at faa Cyklisten til at staa af. — Ogsaa med Hensyn til Forbikørsel bagfra er der taget alt det Hensyn, der kan forlanges, til de øvrige vejfarende. Det staaer i en Kusks Magt, naar han hører Signalet bagfra, at standse og derved faa Cyklisten til at standse, der saa maa trække sin Maskine forbi Hestene.

Saa er der Spørgsmaalet om Lygterne. Det synes, som om der er Stemning for, at der i den Henseende skal overlades de stedlige Myndigheder en vis Myndighed, der gaar ud over, hvad Loven ellers giver dem. Saaledes som Forslaget er affattet, gælder Lygtetvangen kun i Byerne og i de stærkt bebyggede Pladser uden for Byerne, hvorimod det for Landevejenes Vedkommende skal være overladt til Cyklisterne selv, om de ville have Lygte eller ikke. Jeg vilde ikke have noget imod at paalægge almindelig Lygtetvang paa den Tid af Aaret, hvor det er mørkt om Aftenen. Men jeg tvivler noget, om det i og for sig er hensigtsmæssigt for andre vejfarende. Jeg ser, at man fra det andet Tings Side har gjort gældende, at de kørende, som møde Cyklistere om Aftenen, helst ville være fri for Lygterne. Af egen Erfaring har jeg ogsaa det Indtryk, at de kørende ere bedst tjente med, at man i al Stilhed passerer dem, naar det er mørkt, og at Hestene meget hyppig ere tilbøjelige til at blive bange for det vibrerende Lys, som de kunne se i meget lang Afstand. Her maa Hensigtsmæssighedshensynet være det afgørende. Fra Cyklisternes Standpunkt tror jeg ikke, man med Rette kan gøre Indvendinger, hvis det ønskes, at man skal have tændt Lygte med, saavel paa Landevejene som i Byerne.

Naar der er talt om Indgreb i de kommunale Rettigheder over Vejene fra Cyklisternes Side, maa man ikke overse, at Cyklerne ere et for Vejene overordentlig uskadeligt Befordringsmiddel. Der er ikke Tale om, at man behøver at tage de samme Hensyn som over for andre Køretøjer og stærkt belæssede Vogne, f. Eks. med Hensyn til brede eller smalle Følge, saaledes som for de stærkt belæssede Vognes Vedkommende. Cyklerne gøre ikke megen Skade, heller ikke paa Gangstiernes, saa i og for sig vilde der ikke være det mindste